

- i nū dimentum illegitimitatis, facit quod h̄f in c.i. & 2. de fil. presby. in 6. & inf. de fil. presby. c.literas, & cap. fin. id o rūc dispensatio censetur fauorabilis, ex quo tendit ad tol lendum impedimentum odiosum, & iō istud potentius tol lit, q̄ tollat impedimentum fauorabile. † Facit, q̄ h̄f in l. si ti bi dece[m] milia. S. qdām. ff. de paſt. vbi patet, q̄ per paſtum tollitur ipso iure actio descendens ex delicto tanq̄ odioſa, sed alie actiones non colluntur per paſtum, sed elidunt per exceptionem ex ipso factō. l. si vnius. S. paſtus. ff. de pac. Itē eodem modo dispensatio tendens ad tollendū impedimentum odiosum potentius illud tollit, ut sic inducat ēt facultatem eligendi, & sic pōt intelligi, q̄ h̄f in d.c. cum Vinto. q̄ si tendat ad tollendum impedimentum fauorabile, vt contingit in casu proposito, & iō non habilitatur ad viā eligendi. Aliqui tamen dicunt, q̄ ēt hic potuifser eligi, ex quo hēbat licentiam transiundi, sed Inno. dicit, q̄ tutius est, q̄ postuletur, vel p̄ dubium opinionis eligatur in postulandū, vel postuletur in eligendum, sed certe ista forma hodie est reprobata in c.i. de post. prēal. in 6. vbi cum sint opin. non procedit hēc forma si dicatur, Eligio & postulo, prout de iure remelius fieri pōt, vt ibi h̄f. Hos. vero dicit hic, q̄ tutius est q̄ oīa fiant per papam, & q̄ in isto casu non consentiat sine papae licentia, quia huius dubii papa est superior, non autē iste postulatus, sed Inno. & lo. An. resident q̄ de iure poterit consentire sine licentia alia papae, & q̄ ēt examinationem poterit facere inferior a papa, vt superius dixi super glo. vt ēt q̄ in dubio sit inhāredum litera, quā facit mentionē de postulatione, & sic vī q̄ debet postulari, non eligi in casu huius c. † Item attende quatenus dixi q̄ dispensatio super illegitimitate tollit impedimentū, intellige quo ad effectū eius super quo est dispensatum, nā quo ad alia remaneat b illegitimus, quia per ipsam legitimationem tollitur impedimentum, & sic per dispensationem quā non facit cū legitimū, licet faciat eum hēri pro legitimo quo ad id sup quo fit dispensatio, vt plene no. per lo. An. in c. per venerabilem. super gl. 2. qui fil. sint leg. † Ulti[mo] tractat hic Ioan. And. an priuilegium possit extendi. & concludit q̄ aut log mur in priuilegio, aut in beneficio. Primo casu quia priuilegium dī eo q̄ priuat legem. & sic est contra ius, debet stri ēt intelligi, & interpretari. & sic non debet extendi. facit quod h̄f inf. de priu. c. sane. & de reg. iur. c. quā a iur. lib. 6. & sufficit q̄ aliquid opere. facit quod dictum fuit cum gl. fi. & quod h̄f in l. i. ff. ad muni. Et hoc procedit ubi nō agit de interpretatione facienda q̄ cōcedentem, quia tunc quo ad ipsum censetur hēre naturam beneficii, & iō respectu iuri s. ipsius concedentis late interpretat, si ex hoc alteri non fit iudicium q̄ ipsi concedenti. facit quod dictum fuit cū gl. li. & quod no. per lo. An. in c. olim tibi. inf. de ver. signif. Secundo casu, quando loquī in beneficio concessio p̄ prin cipem, seu per papam. & tunc aut est ambitiosum, seu odio sum, aut est fauorable, primo casu strīte intelligitur, quia odio sunt restraininga de reg. iur. c. odiā. li. 6. ff. de liber. & posth. l. cum quidam. † Dī autē ambitiosum, seu odiosū multipliciter. Primo, q̄ forte est ēt naturalem rōnem, vel equitatē, vel tangit periculum animarum. sup. ti. 1. c. dudum. il 2. ad fi. Vnde dispensatio super pluralitate bñficiorum ali cui cōcessa tanq̄ odioſa restrinquit. facit ēt q̄ h̄f in text. isto. Item dī ambitiosum, seu odiosū rōne qualitatis psonæ, p̄ p̄ quam iuri cōi est odioſa, ut contingit in illegitimo, q̄ tales illegitimi exiſti iuri sunt, iō fit strīta interpretatio. inf. de fil. presby. c.i. & 2. in 6. Item tertio p̄ dici ambitiosum, quando q̄ ius alterius est impetratum. Exemplum patet ex his q̄ h̄f in l. ex facto. ff. de vulg. & pup. ubi olim concedebatur indulgentia patri, vt posset testari pro filio furoſo, vel mente capito. Hodie vero de iure cōi concedit sibi p̄tās pro ipso testandi, ut l. humanitatis. C. de imp. & aliis subst. Secundo casu q̄ est fauorable, nec concernit incommo dum, vel p̄iudicium alterius q̄ ipsius concedentis, & tūc latissime interpretatur. inf. de do. c. cum dilecti. & l. beneficium. ff. de consti. prin. & inf. de verb. fig. c. olim tibi. quod dicit Hōſt. procedere, ēt si in aliquo derogat iuri, sed istud fm do. An. procedit si deroget iuri cōi concernenti ipsum concedentem, alias strīta interpretarietur si concerneret p̄iudicium tertii, & tunc transiret in naturam priuilegiū. facit q̄ h̄f in c.i. sup. de reser. & q̄ dī xii late dēre interpretari, intellige quantu[m] verba patiunt, & non ultra per tex. istū. & per id q̄ dī no. in d.c. olim tibi. Et hanc dīram inter priuilegium & beneficium ēt sentit gl. magna. in ca. 2. sup. eo. &

de materia ēt p̄ legistas in l. bñficiū. ff. de consti. prin. c. & adidem ēt q̄ dī posse bñticium esse q̄ ius, & tñ ēt aliquā rōnem, vel equitatem, bene facit q̄ in l. profspexit. ff. qui & a quibus & patet q̄ interdum lex aliquid disponit, & tamē habet in se contraria equitatem.

ADDITIO N E S.

- a Super quo dispensatum. Addē plene de hoc per Ang. in 6. filium. in auth. quib. mod. nat. eff. sui. per illum textu. vbi dicit q̄ legitimatus dicitur legitimus quo ad patrem tantum, non autē quo ad aūum, & alios alcen dentes, no. Alex. in l. posthūm. ff. de lib. & poſth. Zach. b Ilegitimus. Ex hoc apparet, q̄ magna ēt differentia inter legitimati onem, & dispensationem, quod declar. do. Alex. & Pau. de Cast. in l. paſtū quod dotal. C. de collat. Ant. de Büt. in cap. per venerabilem. colum. 13. qui fil. sine legit. dom. l. in rubr. ff. de liber. & poſthūm. in l. Gallus. 5. & quid si tantum eo. tñ. Fel. in c. poſtulati. col. 1. o. ver. limita 2. de reſcrip. Seb. Sapia. c Latisime. Adde Ro. confi. 99. & vide Oldr. confi. 168. d Addē plenisime Cy. in regula de iudicis. circa medium. de reg. iu. Iac. Rebufin. in lacris. in fin. & ibi in addi. ad ipsum C. de prox. acr. scrin. lib. 12. & Roma. confi. 146. col. 2. ver. secunda reſpon.
- d Inter priuilegium. Circa ifud quod vltimo hic trāctatur, an & quando beneficium, & priuilegium sit late interpretandum, vltra dicta Inno. in c. cum dilecti. de dona. & ea quā habentur in l. beneficium. hic alle. vide Bar. in l. 1. C. de bo. yac. lib. 10. & Bal. in l. nec auus. C. de eman. lib. & Bar. in l. si quando. in prin. in 3. oppo. C. de inof. testam. & eundem Bar. in l. 2. no. poſt gl. & in d.l. beneficium in l. colum. in 2. opp. & in l. sed si ius. & ibi per glo. ff. de in ius voc. & in l. 2. C. de iure aure. anou. in quib. omnibus locis dicitur, & concludit, q̄ licet beneficium aut priuilegium debet late interpretari contra concedentem, tamen illud est verum, & procedit q̄ non est contra ius communs, quia si sit contra ius communs, quia ēt frēti iuris, non debet late interpretari, etiam contra concedentem, sed ut minus iedat ius commune quam fieri posset, de quo erā habetur Insti. de iu. nat. gen. & ciui. in S. plane. & ibi per Arc. & vide per Spe. in tit. de leg. S. nonc. trāctemus. per totum. & in tit. de instr. edi. & in S. 4. & plus dicebat Bal. in d.l. nec auus. & Pau. de Cast. in d.l. beneficium. de confi. princ. & in l. nec auus neptis. ff. de paſt. & debet late interpretari contra concedentem, si in eo trāctatur de iure concedentis, alias non. Anton. Franc.

De Auth. & vſu Pal.

Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Quid est pallium.
2 Patriarcha. Archiepiscopis subiectis habent concedere pallium.
3 Pallium scribendum per e. & vnde dicatur.
4 Quomodo debet esse forma pallii.
5 Quid designant crucis in pallio.

Visum estrāctatumq; sup. de postulatione, & electione & translatione, verum quia assumptis per hos modos, seu altero eorum licitum est vti pallio, si hoc hēat dignitas, ad q̄ quis assumitur, iō restabat uidere de authoritate, & vſu ipsius palpi, ideo ponitur hic ista rub. de materia, in decreto tis. 100. dist. per totum. & 25. q. 2. c. in Galliarum. † Sup hac rub. no. Doc. quid est pallium. dic q̄ est insignis ornamenti Archiepi, vel Ep̄i de corpore B. Petri assumptū, quare istū vteſiūm sic dicatur, habes. sup. de ele. c. signasti. vbi per gl. Ideo autē de epo feci mentionem, quia licet r̄ pallium cōpetat Archiepi, & superiorib. puta primatib. & patriarchis. facit q̄d h̄f in c. cler. 2. 1. dist. tñ ex priuilegio speciali pōt ēt competere pallium Ep̄o, vt patet in ca. cum in iuuēture. inf. de psum. sed de iure cōi sibi non cōpetit, sed Archiepis & superiorib. Qualis autē sit forma huius pallii patebit ex le quentib. Secundo tangit lo. And. tñ quis habeat concedere pallium? dic q̄ quatuor patriarchæ, de quib. int. de priu. c. antiqua. h̄f illud concedere Archiepis sibi subiectis. Aliis concedit papa, facit quod h̄f. inf. eo. c. nifi. & sup. de ele. ca. 3 quod sicut. ad fi. † Tertio aduertendum dicit, q̄ scribi dēat istū nō nomen pallium per e., & non per i., & sic non dēt dici a pallium. Vnde fm eum proprie pallium, ēt dignitatis, sed pallium est honestatis, quod ēt deferre p̄ laicus. inf. de ho. ca. suscepimus. Et vtrunque dī a palin Gr̄ce. Latine vero motu, & concussione. nam plurimum mouet palliū, multoties concurrit ministrando, & etiam mouet ſepiuſ, vel dicitur palleum a pallore, a paleo palles, quia p̄ cāteris habens

ADDITIO N O.

- a Pallium est dignitatis. ita no. Card. in cle. j. q. 2. de priu. & Spe. in titu. de instr. edi. S. 6. verl. quid de his, & dum vult dicendum ēt palleum differētia ḡfa. a palleo, q̄d pro premio. Bald. in l. 2. C. de don. ante nuptias. dicit defens. dicit a gr̄copalin. sed tu dic paleum dici proprie a paliis id est humeris, q̄m ēt palarum vel humerorum ornamētum. & est loco superhumeralis, quo utebatur summus Sacerdos in lege veteri. Exo. 23. & l. scribitur per unicū l. cognoscere, autē de uocabulorum interpretatione potius ad humanitas pertinet, quam ad iurias.